

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-125/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja mr. sc. R. M. iz Đ., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/1166, ur.br.: 401-01/10-18-3 od 9. ožujka 2018., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 7. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/1166, ur.br.: 401-01/10-18-3 od 9. ožujka 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Zavoda za hitnu medicu K.-z. županije, broj: 02-438-17 od 20. studenog 2017. Naprijed navedenim prvostupanjskim rješenjem točkom 1. izreke djelomično je prihvaćen zahtjev tužitelja za pristup informacijama, te su dostavljeni ugovori o radu, njihove izmjene, preslike platnih lista, preslike podataka o službenim putovanjima, edukacijama, seminarima, predavanjima, konferencijama i putni troškovi za 2016. i 2017. u inozemstvu i tuzemstvu, kao i izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za prijevoz, izjave o adresi stanovanja s koje najčešće dolazi na posao i to za ravnatelja K. B., zamjenicu ravnatelja J. U., te M. P., na način da se na istima prekriju ili izostave osobni podaci, OIB, adresa, datum rođenja, neto iznos plaće i dugi podaci putem kojih se fizička osoba može identificirati. U preostalom dijelu zahtjev za pristup informacijama je odbijen.

Tužitelj u žalbi navodi da mu je Ustavom i zakonom zajamčeno pravo na pristup informacijama, koje je uputio Zavodu za hitnu medicinu K.-z. županije iz K. Nije dobio traženu dokumentaciju, te predlaže da se rješenje poništi i omogući mu se pristup traženim informacijama.

Tuženik, u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u osporenom rješenju, te ističe da je iz međunarodnih dokumenata vidljivo uzimanje u obzir mogućnosti da se zahtjev za pristup informacijama koristi na način da se ugrožavaju prava i obveze drugih (primjerice pravo drugih korisnika na jednaki tretman, obvezu tijela javne vlasti da obavlja poslove iz svog djelokruga i sl.),

tako da su mnoge zemlje u svom zakonodavstvu o pravu na pristup informacijama uredile pitanje zlorabe prava na pristup informacijama, kao što je i u Zakonu o pravu na pristup informacijama. Upućuje na odredbe Ustava Republike Hrvatske, kao i Zakona o općem upravnom postupku. Navodi da objektivni element zlorabe prava ukazuje na činjenicu, iako u određenom slučaju kod podnositelja zahtjeva ne mora nužno postojati subjektivni element zlorabe, zloraba prava na pristup informacijama može biti ostvarena i prekomjernim podnošenjem zahtjeva (npr. jednim zahtjevom se traži veći broj, odnosno količina informacija, ili podnošenje više zahtjeva), što dovodi do opterećivanja rada i funkcioniranja tijela javne vlasti, te onemogućavanje tijela javne vlasti da obavlja svoju redovitu djelatnost propisanu zakonom i drugim propisima, a koja se obavlja u javnom interesu. Posebno ukazuje na formulaciju tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama kojim traži „...da se prvostupanjsko tijelo vrati u prošlost koliko je potrebno za udovoljavanje zahtjeva žalitelja ...“ iz čega se također može utvrditi da se radi o zlorabi prava na pristup informacijama. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) sud je tužitelju dostavio odgovor na tužbu tuženika, te se tužitelj očitovao na način da ističe da smatra da je sve informacije koje je tražio zahtjevom za pristup informacijama moguće pronaći i ustupiti gotovo trenutno, jer postoji računalni program koji se koristi u redovnom svakodnevnom radu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) tijelo javne vlasti rješenjem će odbaciti zahtjev, ako ne posjeduje informaciju, te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Prema stavku 5. točki 5. citiranog članka Zakona, tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev, ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zlorabljiva pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija, ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Naime, tužitelj je od Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije zatražio sljedeće informacije:

- 1) sve preslike sklopljenih ugovora o radu i njihove izmjene između Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije i g. K. B.,
- 2) sve preslike svih izdanih odobrenja za rad kod drugih pravnih i/ili fizičkih osoba za g. K. B.,
- 3) sve preslike odgovarajućih dokumenata iz kojih su vidljivi svi nastali troškovi koje je podmirio Zavod za hitnu medicinu K.-z. županije, a u korist g. K. B., kao što je redovita plaća (isplatni listovi), službena putovanja (inozemna i tuzemna), edukacije (inozemne i tuzemne), seminari (inozemni i tuzemni), predavanja (inozemna i tuzemna), konferencije (inozemne i tuzemne), pozvana predavanja (inozemna i tuzemna), putni troškovi, (svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih službenih vozila Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije u tuzemstvu i inozemstvu, svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih vrsta javnih prijevoznih sredstva u tuzemstvu i inozemstvu), izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za prijevoz, izjave o adresi stanovanja s koje zaposlenik najčešće dolazi na posao i odlazi s posla,
- 4) sve preslike sklopljenih ugovora o radu i njihove izmjene između Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije i gđe J. U.,
- 5) sve preslike svih izdanih odobrenja za rad kod drugih pravnih i/ili fizičkih osoba za gđu J. U.,
- 6) sve preslike odgovarajućih dokumenata iz kojih su vidljivi svi nastali troškovi koje je

podmirio Zavod za hitnu medicinu K.-z. županije, a u korist gđe J. U., kao što je redovita plaća (isplatni listovi), službena putovanja (inozemna i tuzemna), edukacije (inozemne i tuzemne), seminari (inozemni i tuzemni), predavanja (inozemna i tuzemna), konferencije (inozemne i tuzemne), pozvana predavanja (inozemna i tuzemna), putni troškovi (svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih službenih vozila Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije u tuzemstvu i inozemstvu, svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih vrsta javnih prijevoznih sredstva u tuzemstvu i inozemstvu), izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za prijevoz, izjave o adresi stanovanja s koje zaposlenik najčešće dolazi na posao i odlazi s posla i sve ostalo,

- 7) sve preslike sklopljenih ugovora o radu i njihove izmjene između Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije i gđe M. P.,
- 8) sve preslike svih izdanih odobrenja za rad kod drugih pravnih i/ili fizičkih osoba za gđa M. P.,
- 9) sve preslike odgovarajućih dokumenata iz kojih su vidljivi svi nastali troškovi koje je podmirio Zavod za hitnu medicinu K.-z. županije, a u korist gđe M. P., kao što je redovita plaća (isplatni listovi), službena putovanja (inozemna i tuzemna), edukacije (inozemne i tuzemne), seminari (inozemni i tuzemni), predavanja (inozemna i tuzemna), konferencije (inozemne i tuzemne), pozvana predavanja (inozemna i tuzemna), putni troškovi (svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih službenih vozila Zavoda za hitnu medicinu K.-z. županije u tuzemstvu i inozemstvu, svi odgovarajući dokumenti koji pravdaju nastale troškove za upotrebu svih vrsta javnih prijevoznih sredstva u tuzemstvu i inozemstvu), izjave o načinu ostvarivanja prava na naknadu za prijevoz, izjave o adresi stanovanja s koje zaposlenik najčešće dolazi na posao i odlazi s posla i sve ostalo.

Također je zatraženo da se kao početni datumi uzmu datumi nastajanja odgovarajućih dokumenta, te svi ostali potrebni datumi sve do dana zaprimanja, odnosno datuma slanja zahtijevane dokumentacije. Kako Zakon o pravu na pristup informacijama vremenskog ograničenja nema, da se prvostupanjsko tijelo vrati u prošlost koliko je potrebno za pružanje traženih informacija.

S obzirom na sadržaj ovako podnesenog zahtjeva za pristup informacijama i po ocijeni ovog Suda pravilno je postupilo prvostupanjsko tijelo kad je odobrilo pristup informacijama na način kako je to određeno točkom 1. izreke istog. U preostalom dijelu zahtjev je osnovano odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI (pogrešno naznačeno članak 23. stavka 3. točka 5.), te odredbu članka 23. stavka 4. ZPPI budući da određene tražene informacije javnopravno tijelo ne posjeduje, niti ima saznanja gdje se informacija nalazi, odnosno da se radi o zlouporabi prava na pristup informacijama. Razloge odbijanja zahtjeva prvostupanjsko javnopravno tijelo je detaljno obrazložilo u svom rješenju i to u odnosu na svaku pojedinačnu točku postavljenog tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama.

Naime, iz sadržaja postavljenog tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama proizlazi da tužitelj od davatelja informacija traži veliku količinu informacija koje su vremenski neograničene, odnosno informacija koje nisu selektivne, što predstavlja zlouporabu ZPPI-a. Tako postavljeni zahtjev za pristup informacijama dovodi do prekomjernog opterećenja rada i redovitog funkcioniranja javnopravnog tijela i u suprotnosti je s ciljem i svrhom instituta prava na pristup informacijama kakvog ima u vidu ZPPI, što je sve detaljno obrazložilo prvostupanjsko javnopravno tijelo u svom rješenju s kojim utvrđenjem je suglasan i tuženik, a koje obrazloženje prihvaća i ovaj Sud.

Stoga, imajući u vidu navedeno osporenim rješenjem, uz obrazloženje kako je njime dano, po ocjeni ovog Suda nije povrijeđen Zakona na štetu tužitelja.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 7. lipnja 2018.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.